

РЕШЕНИЕ

№ 566

гр. Плевен, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ВЪЗ. ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА М. ЯНКУЛОВА-СТОЯНОВА

Членове: РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА
ЕМИЛИЯ АТ. КУНЧЕВА

при участието на секретаря ЖЕНИ Н. СТОЙЧЕВА
като разглежда докладваното от РЕНИ В. ГЕОРГИЕВА Въззивно гражданско дело № 20214400500959 по описа за 2021 година

С решение № 245/07.09.2021 г. по гр.д.№ 20204440100856 по описа за 2020 г. на ЧБРС е признато за установено по предявения положителен установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 във вр. чл.415, ал.1 във вр. чл.124, ал.1 от ГПК, че Х. К. Б. не дължи на „Дженерали Застраховане“ АД със седалище гр.София сумата от 5 835.14 лв. – главница, застрахователно обезщетение по полица № 0870160127003221 от 14.06.2016 г. ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.05.2020 г. до окончателното и изплащане, за които е издадена Заповед за изпълнение № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д. № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д.№ 338/2020 г. по описа на ЧРС.Осъдено е на основание чл.78, ал.1 от ГПК „Дженерали Застраховане“ АД със седалище гр.София да заплати на Х. К. Б. сумата от 600 лв. направени по делото съдебно деловодни разноски за възнаграждение на един адвокат.

Депозирана е въззивна жалба от „Дженерали Застраховане“ АД със седалище гр.София против решение № 245/07.09.2021 г. по гр.д.№ 856 по

описа за 2020г. на ЧБРС. Въззивникът счита, че решението е постановено в нарушение на разпоредбите на материалноправния и процесуалноправен закон. Прави сне искане да ес отмени обжалваното решение като неправилно и да ес постанови друго такова, с което да се уважат предявените от дружеството искове в цялост, като се присъдят и направените съдебни разноски, с включено юристконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Въззиваемият Х. К. Б. не изразява становище по съществото на спора.

Въззивната жалба е процесуално допустима, а по същество – частично основателна.

Съгласно чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като обжалваното такова е валидно и допустимо, а по останалите въпроси той е ограничен от посоченото в жалбата.

Във въззивната жалба е посочено, че правилно първоинстанционният съд е приел за безспорно установено и доказано по делото наличието на валидно застрахователно правоотношение между „Дженерали Застраховане“ АД и „Кремис 09“ ЕООД към датата на настъпване на процесното застрахователно събитие, наличието на пряка причинно-следствена връзка между обезщетенията от дружеството вреди и последното, както и обстоятелството, че тези вреди възлизат на сумата от 9 361.66 лв.

Въззивникът счита, че съдът неправилно е преценил всички доказателства и доводи по делото, в резултат на което е достигнал до погрешно заключение, че в хода на производството не са ангажирали доказателства относно обстоятелството, че процесното събитие е предизвикано от повреда в противопожарната инсталация, отговорност за изправността на която носи ответника.

Във въззивната жалба също така се сочи, че от събраните по делото доказателства е установено, че собственик на четвъртия етаж от процесната сграда, от който етаж е възникнало процесното наводнение, причинило имуществени вреди на застрахованото лице е въззиваемият Х. Б.. Доколкото противопожарният кран, който се е спукал и е причинил аварията и вредите от същата, се намира на четвъртия етаж, същият е бил под прекия надзор на въззиваемия, поради което и на основание чл.50 ЗЗД той носи отговорност за тези вреди. Дори и да бъде прието, че противопожарната инсталация

съставлява част от общите части на сградата, която се намира в режим на съсобственост на няколко лица (за което не са представени каквито и да било доказателства от въззиваемия), то Х. Б. отговаря за част от причинените вреди от спукването на противопожарния кран, която част съответства на размера на идеалните части от общите части на сградата, собственост на въззиваемия, като се позовава на чл.30, ал.3 от ЗС във вр. с чл.3 от ЗУЕС, респ. чл.6, ал.1, т.18 от ЗУЕС.

От заключението на ВЛ К., което съдът възприема като обективно и компетентно, се установява, че причината за възникване на застрахователното събитие (намокряне на застрахованото имущество) на 15.01.2017 г. е спукан противопожарен кран в коридорната част на четвъртия етаж на сграда, надлежно описана в констативен протокол за оглед от 17.01.2017 г. В резултат на установения теч от противопожарната инсталация на сградата са намокрени 5 бр. машини, подробно описани в констативния протокол от 03.02.2017 г.

Приложено е писмо от 05.02.2021 г. от ГД“ПБЗН“, от което е видно, че за обекта (представляващ четириетажна сграда монолитно строителство, находяща се в гр.Койнаре, ул.***) се изисква и е изградена (съществуваща) система за вътрешно пожарогасене и пожарни кранове, за поддръжката на която съобразно изискванията на чл.22, ал.1 от Наредба № 8121з-647/01.01.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите е необходимо да се спазва чл.22, ал.2.Позовава се на чл.22, ал.5 и ал.6 от същата Наредба.Посочено е, че съобразно действащите правила и норми за пожарна безопасност за обекта към момента на разрешаването му за ползване са изпълнени всички изискващи се противопожарни инсталации и в частност има изградено вътрешно водоснабдяване за противопожарни цели с необходимия брой ВПК (вътрешни пожарни кранове).Задължение на собственика (ръководителя на обекта) е поддръжката на изграденото вътрешно водоснабдяване за пожарогасене.

От показанията на свидетеля Б., който е собственик на първи и втори етаж, се установява, че от четвъртия етаж, на който собственик е Х. Б., от пожарен кран се излива водата по стълбите.Кранът, от който се е изливала водата, се намира в стълбищната клетка в кутия.Сградата е строена 1962 г., не е

намерила документация за тази сграда. Тези кранове минават през цялата сграда. Където са поставени крановете по нотариален акт не е тяхна собственост, защото двете стълбищни клетки са общи части.

От заключението на ВЛ инж.С., неоспорено от страните, което съдът счита за обективно и компетентно, депозирано във въззивното производство, е видно, че идеалната част от общите части на административната сграда, находяща се в гр.Койнаре, ул.***, принадлежаща на имота на въззиваемия Х. Б., представляващ обособен обект в същата сграда, съгласно нотариален акт за покупко-продажба № 184 от 2020 г., е 17, 647%.

Въз основа на така събраните по делото доказателства следва се приеме, че процесният противопожарен кран, който се намира на четвъртия етаж, който е собственост на въззиваемия Х. Б., е обща част съгласно чл.38 от ЗС, според който при сгради, в които етажи или части от етажи принадлежат на различни собственици, общи на всички собственици са главните линии на всички видове инсталации и централните им уредби, както и всичко друго, което по естеството си или по предназначение служи за общо ползване.

В процесния случай чл.3 от ЗУЕС е неприложим.

Съгласно чл.6, ал.1, т.18 от ЗУЕС собствениците са длъжни да се грижат за безопасната експлоатация на всички съоръжения и инсталации в сградата.

Предявеният иск е с правно основание чл.422 ГПК във вр. с чл.410, ал.1, т.3 от КЗ, според който с плащането на застрахователно обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу собственика на вещта и лицето, което е било длъжно да упражнява надзор върху вещта, причинила вреди на застрахования по чл.50 от ЗЗД.

В процесния случай с полица № 0870160127003221 от 14.06.2016 г. „Дженерали застраховане“ АД е сключило договор за имуществена застраховка „Имущество за малък и среден бизнес“ с „Кремис 09“ ЕООД със срок от 15.06.2016 г. до 14.06.2017 г.

Обект на застраховане по тази застраховка са движимите вещи, собственост на застрахованото лице и съхранявани в шивашкия цех на застрахования, находящ се на процесния адрес - ет.1 и ет.2.

На 15.01.2017 г. поради спукване на противопожарен кран в коридорната

част на четвърти етаж на сградата е изтекло значително по обем количество вода, което е наводнило всички етажи на сградата, а така също и част от машините и съоръженията, намиращи се в шивашкия цех на застрахования.Заведена е преписка, в резултат на която причинените имуществени вреди са оценени на 9 361.66 лв.Застрахователното обезщетение е определено на сумата от 5 820.14 лв., след прилагане на коефициент на подзастраховане, като сумата от 5 820.14 лв. е изплатена от застрахователя на „Кремис 09“ЕООД на 23.03.2017 г.

Към тази сума от 5 820.14 лв.е прибавена сумата от 15 лв., представляващи обичайни разноски за определяне на обезщетението.Изпратена е и покана до въззиваемия на на 06.06.2017 г., но няма данни тя да е получена от Х. Б..

Причинилата наводнението част от инсталацията-пожарен кран, се отнася към общата за цялата сграда противопожарна водопроводна инсталация, а не е част, елемент от конкретния самостоятелен обект - четвърти етаж от сградата, на който собственик е въззиваемият Х. Б..

От друга страна, регресната отговорност е ограничена до притежаваната от въззиваемия част от общата за цялата сграда противопожарна водопроводна инсталация - в случая 17,647%, а не 100 %.

Предявеният иск с горепосочената правна квалификация е доказан по основание и размер до сумата от 1 029.72 лв. (17,647% от 5 835.14 лв.).

Въз основа на гореизложеното съдът счита, че следва да бъде потвърдено решението в обжалваната му част, която е признато за установено по предявения положителен установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 във вр.чл.415, ал.1 във вр.чл.124, ал.1 от ГПК, че Х. Б. не дължи на „Дженерали Застраховане“АД със седалище гр.София сумата от 4 805.42 лв. – главница, застрахователно обезщетение по полица № 0870160127003221 от 14.06.2016 г. ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.05.2020 г. до окончателното ѝ изплащане, за които е издадена Заповед за изпълнение № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д. № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д.№ 338/2020 г. по описа на ЧРС, както и в частта, в която е осъден въззивникът да заплати на въззиваемия сумата от 494.12 лв. направени по делото съдебно деловодни разноски за възнаграждение на един адвокат.

Следва да бъде отменено решението в обжалваната му част, в която е признато за установено по предявения положителен установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 във вр. чл.415, ал.1 във вр. чл.124, ал.1 от ГПК, че Х. Б. не дължи на „Дженерали Застраховане“ АД със седалище гр.София разликата над 4 805.42 лв. до 5 835.14 лв., т.е. сумата от 1 029.72 лв. – главница, застрахователно обезщетение по полица № 0870160127003221 от 14.06.2016 г. ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.05.2020 г. до окончателното и изплащане, за които е издадена Заповед за изпълнение № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д. № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д.№ 338/2020 г. по описа на ЧРС, както и в частта, в която е осъден въззивникът да заплати на въззиваемия разликата над 494.12 лв. до 600 лв., т.е. сумата от 105.88 лв., направени по делото съдебно деловодни разноски за възнаграждение на един адвокат, като вместо него в тази му част бъде постановено ново по съществото на спора.

Следва да бъде признато за установено по предявения положителен установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 във вр. чл.415, ал.1 във вр. чл.124, ал.1 от ГПК, че Х. Б. дължи на „Дженерали Застраховане“ АД със седалище гр.София разликата над 4 805.42 лв. до 5 835.14 лв., т.е. сумата от 1 029.72 лв. – главница, застрахователно обезщетение по полица № 0870160127003221 от 14.06.2016 г. ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.05.2020 г. до окончателното и изплащане, за които е издадена Заповед за изпълнение № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д. № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д.№ 338/2020 г. по описа на ЧРС.

Следва да бъде осъден въззиваемият да заплати на въззивника направените в заповедното производство разноски съобразно уважената част от иска общо в размер на 49.71 лв., от които платена държавна такса в размер на 23.24 лв. и юристконсултско възнаграждение в размер на 26.47 лв.

При този изход на процеса са дължими от въззиваемият на въззивника направените по делото разноски за двете инстанции в общ размер на 188.53 лв. с оглед на представения списък на разноските (направените разноски за първа инстанция възлизат на 451.70 лв., а за въззивната инстанция на 616.70 лв.) и уважената част от иска, които следва да бъде осъден въззиваемият да

заплати на въззивника.

Следва да бъде осъден въззивникът да заплати на въззиваемия разноски по делото за настоящата инстанция в размер на 494.12 лв., съставляваща заплатено адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция, съобразно чл.78, ал.3 от ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 245/07.09.2021 г. по гр.д.№ 20204440100856 по описа за 2020 г. на Червенобрежки районен съд в обжалваната му част, в която е признато за установено по предявения положителен установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 във вр. чл.415, ал.1 във вр. чл.124, ал.1 от ГПК, че Х. К. Б., ЕГН *****, адрес: гр.Койнаре, ***, не дължи на „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление гр.София, б***, сумата от 4 805.42 лв. – главница, застрахователно обезщетение по полица № 0870160127003221 от 14.06.2016 г. ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.05.2020 г. до окончателното и изплащане, за които е издадена Заповед за изпълнение № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д. № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д.№ 338/2020 г. по описа на ЧРС, както и в частта, в която е осъдено на основание чл.78, ал.1 от ГПК „Дженерали Застраховане“ АД с ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление: гр.София, ***, да заплати на Х. К. Б., ЕГН *****, адрес: гр.Койнаре, ***, сумата от 494.12 лв. направени по делото съдебно деловодни разноски за възнаграждение на един адвокат.

ОТМЕНЯ КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО решение № 245/07.09.2021 г. по гр.д.№ 20204440100856 по описа за 2020 година на Червенобрежки районен съд в обжалваната му част, в която е признато за установено по предявения положителен установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 във вр. чл.415, ал.1 във вр. чл.124, ал.1 от ГПК, че Х. К. Б., ЕГН *****, адрес: гр.Койнаре, ***, не дължи на „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление гр.София, ***, разликата над 4 805.42 лв. до 5 835.14 лв., т.е. за сумата от 1 029.72 лв. – главница, застрахователно обезщетение по полица №

0870160127003221 от 14.06.2016 г. ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.05.2020 г. до окончателното и изплащане, за които е издадена Заповед за изпълнение № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д. № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д.№ 338/2020 г. по описа на ЧРС, както и в частта му, в която е осъдено на основание чл.78, ал.1 от ГПК „Дженерали Застраховане“ АД с ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление: гр.София, ***, да заплати на Х. К. Б., ЕГН *****, адрес: гр.Койнаре, ***, разликата над 494.12 лв. до 600 лв., т.е. за сумата от 105.88 лв., направени по делото съдебно деловодни разноски за възнаграждение на един адвокат, КАТО ВМЕСТО НЕГО В ТАЗИ МУ ЧАСТ ПОСТАНОВЯВА:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявения положителен установителен иск с правно основание чл.422, ал.1 във вр. чл.415, ал.1 във вр. чл.124, ал.1 от ГПК, че Х. К. Б., ЕГН *****, адрес: гр.Койнаре, ***, дължи на „Дженерали Застраховане“АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление гр.София, ***, разликата над 4 805.42 лв. до 5 835.14 лв., т.е. сумата от 1 029.72 лв. – главница, застрахователно обезщетение по полица № 0870160127003221 от 14.06.2016 г. ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 11.05.2020 г. до окончателното и изплащане, за които е издадена Заповед за изпълнение № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д. № 176/01.06.2020 г. по ч.гр.д.№ 338/2020 г. по описа на ЧРС.

ОСЪЖДА въззиваемия Х. К. Б., ЕГН *****, адрес: гр.Койнаре, ***, да заплати на въззивника „Дженерали Застраховане“АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление гр.София, ***, направените разноски в заповедното производство общо в размер на 49.71 лв., от които платена държавна такса в размер на 23.24 лв. и юристконсултско възнаграждение в размер на 26.47 лв.

ОСЪЖДА въззиваемият Х. К. Б., ЕГН *****, адрес: гр.Койнаре, ***, да заплати на въззивника „Дженерали Застраховане“АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление гр.София, ***, разноски по делото за двете инстанции в общ размер на 188.53 лв.

Осъжда въззивника „Дженерали Застраховане“АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление гр.София, ***, да заплати на въззиваемия Х.

К. Б., ЕГН *****, адрес: гр.Койнаре, ***, разноси по делото за въззивната инстанция в размер на 494.12 лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл.280, ал.3, т.1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____